

G O L G O T H A.

"En Hij, dragende Zijn kruis, ging uit naar de plaats genaamd Golgotha." **Johannes 19:17.**

Pilatus gaf, op aandringen van het volk, de Heer aan zijn soldaten over om Hem te kruisigen. Het volk eiste van hem een, bij de Joodse wet onbekende, straf, want kruisigen was een Romeinse wreedheid.

Wel moest, volgens de Joodse wet, een gevloekte aan het hout gehangen worden, **Deuteronomium 21:22,23** en **Galaten 3:13**, doch de gevloekte moest éérst gedood worden en daarna pas werd het gedode lichaam aan het hout gehangen.

De veroordeelde was dus niet vervloekt omdat hij opgehangen werd, maar hij werd gehangen omdat hij gevloekt was.!!

Onwetende hebben de Joden de raad Gods vervuld.

De Heer had van Zijn kruisdood reeds gesproken tot Nicodemus in **Johannes 3:14** en hem gewezen op het feit, dat Mozes een slang in de woestijn op een staf had gesteld tot behoud van allen die door giftige slangen gebeten waren en die opzagen naar die verhoogde slang. **Numeri 21:4-9.**

De slang verleidde Eva en werd daarna door de Here God vervloekt. De bezoldiging van de zonde was de dood.

In de woestijn werd een koperen slang aan het hout gehangen en zó tot een vloek gesteld. Het ópzien naar die gevloekte slang was het behoud van de gebetene.

De Romeinen kruisigden de levenden, óók de Levensvorst Christus, wien de dood niet houden kon. Zó werd de dood gevonnist en gevloekt.

Bij het kruis van Golgotha begint het eeuwige leven voor een ieder die in Christus, de Levensvorst, gelooft, voor hém is de dood het leven geworden. Golgotha was een berg in de nabijheid van Jeruzalem.

Dat de Heer búiten en niet ín Jeruzalem gekruisigd werd, doet ons denken aan het schaduwvoorbeeld van het zondoffer, want, bij het zondoffer kwam het immers alleen op het bloed aan, het lichaam werd buiten de legerplaats verbrand. **Lev. 4 en 16.** Dit zondoffer zag op de Heer, Die búiten Jeruzalem lijden zou **Hebreeën 13:12**, en met Zijn eigen bloed is ingegaan in de Hemel der Hemelen om een ieder te heiligen die in Hem gelooft.

In de tweede plaats doet Golgotha ons denken aan de grote betekenis van de bergen voor het volk van Israël, want de Here God heeft Zich vaak van de bergen bedient om Zijn Woord te doen horen.

De bergen Ararath, Moria, Sinaï en Hermon, waren bergen die betekenisvol waren in het Godswerk vóór de komst van Christus in het vlees.

Immers op de berg Ararath rustte de Ark, deze berg was het éérste steunpunt voor Noach en de zijnen in een nieuwe wereld. Hierdoor konden zij weten, dat de Here God trouwe houdt aan datgene wat Hij heeft beloofd.

Twintig eeuwen daarna, nadat de Here God in het Paradijs de vloek had uitgesproken én de belofte omtrent het komende Zaad, zien wij Izaäk, gebogen onder het brandhout, de berg Moria beklimmen en aan zijn vader vragen: "**Waar is het lam ten brandoffer?**" Waarop Abraham antwoordde: "**God zal Zichzelf een Lam ten brandoffer voorzien.**"

Sinds die openbaring van de Heilige Geest kon het zaad van Abraham zeggen: "**Op de berg des Heren zal worden voorzien.**" Genesis 22.

Het volk van Israël werd uitgeleid uit Egypte en toen verrees voor hen op de berg Sinai het zoenaltaar. Op deze berg werden de wetten en de verzoeningsdienst door de Here God Zélf gegeven, en, de geheimen daarvan verklaarde de Here Jezus Zélf, ná Zijn opstanding, beginnende van Mozes en de Profeten. Lucas 24:27.

Koning David veroverde de berg Sion en richtte aldaar een nieuwe Tabernakel op, en, later bouwde koning Salomo daar de Tempel. Op de berg Sion werden de klaagzangen gezongen die het lijden des Heren voorspelden, zoals wij onder andere kunnen lezen in Psalm 22.

Het volk van Israël werd als het ware van de ene berg naar de andere geleid om het toekomstige heil te vernemen. Echter, deze hoogten vermochten niet om het hart van het Israëlitische volk op te heffen tot de Here God, want zij keken te veel naar de aardse zegeningen en begrepen niet wat voor hun eeuwig behoud nodig was, en, dáárom heeft de Here God ze later weggevoerd naar Babel en hun Tempel verwoest.

Wél voelden zij zich, volgens Psalm 137, als martelaren, maar niet door hun zonden. Ook hadden zij zich onder de bestraffende hand van God niet bekeerd, en dáárom sprak de Heer over het herbouwde en opnieuw verhoogde Sion, "**dat er niet één steen op de andere gelaten zou worden.**" Mattheüs 24:1,2.

En, hée zouden zij dan kunnen begrijpen wat er op Golgotha gebeurde toen de Heer, als het Lam Gods dat de zonden der wereld droeg, aldaar geofferd werd.?

Op déze berg des Heren, heeft de Here God voorzien, het bleef echter voor Israël verborgen, maar, geve de Here God, dat wij, in deze laatste tijd, geleid door de Heilige Geest, het echtere wél mogen verstaan en begrijpen, want op Golgotha vinden wij een biddende Borg en Middelaar, én een spottende menigte.

Wij vinden daar een naar zielen dorstende Heiland, én een wederspanning en hardnekkig volk.

Wij vinden daar een trouwe Herder die Zijn moeder aan Johannes beveelt. Wij vinden daar een Levensvorst Die de weg naar het Paradijs opent om te kunnen komen tot de Boom des Levens.

Met de vervulling van de beloften Gods, hebben de bergen hun oude betekenis verloren en is ons een geestelijk Sion overgebleven vanwaar de door Christus vrijgekochte en vrijgemaakte zielen de vertroosting vernemen van Hem die hen liefheeft.

Deze kinderen Gods verkeren in de wereld als vreemdelingen, maar heffen steeds hun ogen op naar dien berg vanwaar hun hulpe komen zal. **Hebreeën 12:22-24.**

Op Golgotha is de heerlijkheid van dit Sion begonnen en zal eindigen in een heerlijkheid welke het oog niet heeft gezien, noch het oor heeft gehoord, noch in het hart der mensen is opgeklommen. **"En de vrijgekochten des Heren zullen wederkeren en tot Sion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vrolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en zuchten zullen wegvlieden."** Jesaja 35:10.

Op de berg des Heren heeft de Here God voorzien zodat op de Paasmorgen de poort der ere werd ontsloten voor de Koning der Koningen, en de eeuwige deuren zullen zich verheffen wanneer de Here Jezus Christus als Koning der Koningen zal regeren als Vredevorst.